

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
ἘΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ
καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλεῖ Βίλλμπεργ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' καὶ β'. ἔτους εὑρίσκονται παρ'
ἡμῶν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνοπόγραφα ἄρθρα εὐ-
θύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία
Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα
δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέ-
φονται. — Ἀνοπόγραφα καὶ μὴ
δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀπο-
στελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς
Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν
ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμ-
ματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκ-
τύπωσιν νέας ταινίας.

Συνδρομὴ ἑτησία προπληρωτέα
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ. χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Σταδίου ἀπέναντι
Ἀρσακείου Παρθεναιωγαίου

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρτήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται
δεκτὴ μόνον ἐντὸς ἑκτῶ ἡμερῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρέπει ἡ χήρα γυνὴ νὰ ἐρχεται εἰς δεῦτερον γάμον! — Οἷα ἢ μήτηρ τοιαύτη καὶ ἡ θυγάτηρ (ὑπὸ κ. Χρυσάνθης Πέρβελη.) — Τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἐκθέσεως τῶν Παρισίων καὶ ἡ ἔκθεσίς μας. — Πῶς ἐξαλείφονται αἱ ρυτίδες (ὑπὸ κ. Μαρίας Βελῆ). — Ἡ γυνὴ ἱατρὸς κατὰ τὸν XIX αἰῶνα. (ὑπὸ κ. Καρολίνας Σχιούλτς). — Γυναικεῖος κόσμος. — Ποικίλα. — Ββλία καὶ Περιοδικά. — Περιεχόμενα τῆς Ἱστορίας τῆς γυναικός. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλὴ — Συναγῆ. — Εἰδοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

Εἰδοποιῶνται αἱ ἐν Κων)πόλει κ. κ. συνδρομητρίαι ἡμῶν ὅτι τακτικὸς ἀντιπρόσωπός μας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ διωρίσθη ὁ κ. Ν. Γεράρδος βιβλιοδέτης, παρὰ τοῦ ὁποῦο ἔλθουσι λαμβάνει τακτικῶς τὰ φύλλα, καὶ πρὸς ὃν θέλουσι πληρώσει τὴν συνδρομὴν των, ἀντὶ τακτικῆς ἀποδείξεως, φερούσης τὴν σφραγίδα τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν». Παρὰ τοῦ αὐτοῦ θέλουσι λαμβάνει καὶ τὴν ὑποσχεθεῖσαν εἰκόνα ἐπὶ τῇ ἐγκαίρῳ καταβολῇ τῆς συνδρομῆς, ἣτοι μέχρι τέλους Μαΐου μηνός.

Αἱ μὴ μέχρι τῆς ὠρισμένης προθεσμίας καταβαλοῦσαι τὴν συνδρομὴν των ἀποκλείονται τοῦ ἄνω δικαιώματος, ὡς καὶ πᾶσα συνδρομητρία ἣτις πρὸς ἄλλον οἶον δήποτε ἀποτίσει τὴν συνδρομὴν τῆς. Τὸ γραφεῖον ἡμῶν διακόπτει ἀπὸ σήμερον τὰ φύλλα, ἅτινα δι' ἄλλων κυκλοφοροῦσιν ἐν Κων)πόλει περιοριζομένη εἰς τὴν διὰ τοῦ κ. Ν. Γεράρδου (Baktché Han) ἐνεργουμένην ἀποστολὴν.

ΠΡΕΠΕΙ Η ΓΥΝΗ ΝΑ ΕΡΧΗΤΑΙ ΕΙΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΓΑΜΟΝ

Τὸ μέγα διαζύγιον τοῦ θανάτου εἶναι τόσῳ καταθλιπτικόν, τόσῳ πικρὸν, τόσῳ ἀπογοητευτικόν διὰ τὴν γυναῖκα, ὥστε κατὰ τὰς πρώτας τῆς χρεῖας ἡμέρας μίαν καὶ μόνον ἀνακούφισιν, μίαν καὶ μόνον διέξοδον εὕρισκει διὰ τὴν ὀδυνηρὰν θέσιν τῆς: νὰ ἀκολουθήσῃ ἐν τῷ τάσῳ ἐκείνῳ, ὅστις ἀπετέλει τὸ χάσμα καὶ τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ βίου τῆς.

Ἡ ἰδέα αὕτη τόσῳ ἐθεωρήθη φυσικὴ καὶ δεδικαιολογημένη, ὥστε καὶ ἐνομιμοποιήθη παρὰ τῶν ἀρχαιοτάτων λαῶν. Ἡ γυνὴ ἐθεώρει τὴν τύχην, τὴν ζωὴν τῆς, τὴν εὐτυχίαν τῆς τόσῳ ἀδιασπᾶστος συνδεδεμένη μετὰ τοῦ ἀνδρός, ὥστε ἀντὶ ὁ θάνατος νὰ θραύῃ τὸν ἰσχυρὸν τοῦτον δεσμόν, ἐφαίνετο συσφιγγὼν ἔτι μᾶλλον αὐτόν. Ἡ γυνὴ τῶν Ἰνδῶν, ὡς ἡ ἀναγνώστρια ἡμῶν θέλει εἶδει ἐν τῇ ἐκδιδομένη ἱστορίᾳ τῆς γυναικός, προθύμως ἐρείπιετο εἰς τὴν πυρὰν, ἐφ' ἧς ἐκκίετο τὸ πτώμα τοῦ συζύγου τῆς, οὐχὶ δειλιώσα καὶ κλαίουσα, ἀλλὰ χαίρουσα διότι διὰ τοῦ τοιοῦτου θανάτου τῆς μετέβαινε κοινῇ μετὰ τοῦ συζύγου εἰς τὴν ἀθανασίαν.

Διηγῶνται δὲ ὅτι πολλὰς οἱ Ἄγγλοι κατακτεταὶ τῶν Ἰνδιῶν ἐδοκίμασαν δυσκολίας, ὅπως καταργήσωσι τὸ βάρβαρον καὶ ἀπάνθρωπον τοῦτο ἔθιμον. Ἡ μὴ μετὰ τοῦ ἀνδρός καιομένη γυνὴ ἐθεώρει ἑαυτὴν καττραμένην, πλανωμένην ἀνά τὴν γῆν ἀνευ ψυχῆς, διότι ἡ ψυχὴ εἶχεν ἤδη παρακολουθήσει τὸν ἄνδρα. Ἡ ἀφοσίωσις καὶ αὐταπάρνησις αὕτη περιποιεῖ μεγάλην τιμὴν εἰς τὴν εὐγενῆ τῆς γυναικός μεγαλοθυμίαν, καὶ ἐξυψίνει εἰς ὕψος ἰδανικόν καὶ θεῖον τὸν τὸ ἀνθρώπινον ζεύγος συνδέοντα ἠθικὸν δεσμόν.

Ἡ γλυκεία ἐν τοῦτοις θρησκεία ἡμῶν, ἡ ἐν ὀνόματι τῆς ἰσότητος θεῖσα τὰς βάσεις τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ δὲν ἀναγνωρίζει καὶ τὸν πέραν τοῦ θανάτου δεσμόν τοῦ ἀνδρός μετὰ τῆς γυναικός, ἀρκεσθεῖσα εἰς τὸ «ὅς ὁ Θεὸς ἐξευτέρον ἀνθρώπος μὴ ὄν ἢ χωριζέτω». Ἐπιβάλλει δὲ εἰς τὴν γυναῖκα νὰ ζήσῃ, καὶ ἐπιτρέπει αὐτῇ τὸν δεῦτερον γάμον.

Ἄλγεῖ βεβαίως καὶ σήμερον ἡ καρδιά τῆς γυναικός καὶ διαμαρτύρεται αὕτη κατὰ τῆς ἰδέας μόνον ὅτι δύναται ἡμέραν τινὰ νὰ λησμονήσῃ ἐκείνον, πρὸς ὃν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων εἶχεν ἐκμισθῆ αἰώνιον ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν. Καὶ ἀγαπᾷ νὰ προσκολλᾶται εἰς τὰς γλυκείας τοῦ παρελθόντος

ἀναμνήσεις, ἐπικαλούμενη, οὕτως εἰπεῖν, τὴν βοήθειαν, τὴν ὑποστήριξιν τοῦ μεταστάντος, ὅπως ἀκινδύνως μόνη καὶ ἔρημος παλαίη τὸν τῆς ζωῆς πολύμοχθον καὶ πολύφροντιν ἀγῶνα.

Ἐὰν μάλιστα εἶναι μήτηρ τέκνων, ἐὰν διαθέτῃ τὰ μέσα πρὸς ὑγιᾶ ἀνάπτυξιν καὶ εὐτυχῆ τοῦ μέλλοντος, αὐτῶν ἀποκατάστασιν, τότε αὕτη ἐπιιδίδεται μετὰ φανατικῆς στοργῆς εἰς τὴν εὐτυχίαν ἐκείνων, ἀντλοῦσα θάρρος καὶ δύναμιν ἐν αὐτῇ τῇ ἐκπληρώσει τῶν προσφιλῶν μητρικῶν καθηκόντων τῆς, ἅτινα θεωρεῖ ὡς ἀγκυραν σωτηρίας κατὰ τῆς τρικυμώδους ψυχικῆς αὐτῆς καταστάσεως.

Συνεχέστατα ἐν τούτοις χριστάμεθα μάρτυρες ἀκατανόητων συνοικισίων. Γυνὴ χήρα, εὐπορος, μήτηρ τέκνων πλουσιῶν συνάπτει β'. γάμον πολλάκις ἀσύμφορον καὶ μὴ ἀνταποκρινόμενον οὔτε πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς κοινωνικῆς αὐτῆς θέσεως, ἀλλ' οὔτε τῆς ἀνατροφῆς αὐτῆς. Πρὶν ἢ ῥιψώμεν λίθον καταδικῆς κατὰ τῆς γυναικὸς ταύτης, πρὶν ἢ ἀκολουθήσωμεν τὰς κακὰς γλώσσας ἐν τῷ σταδίῳ τῶν κικεντρεχῶν καὶ εἰρωνικῶν σχολίων των, ἅς ἐξετάσωμεν ὠριμώτερον τοὺς λόγους, οἵτινες ἠνάγκασαν τὴν χήραν γυναῖκα νὰ προβῆ εἰς ἀπόφασιν, κατὰ τὸ φαινόμενον τοῦλάχιστον, παράλογον καὶ ἀδικαιολόγητον.

Ὁ νόμος σήμερον καὶ παρὰ τοῖς μᾶλλον ὀπισθοδρομικοῖς ἔτι λαοῖς ἀναγνωρίζει ἐπισημῶς τὴν χειραφετήσιν τῆς χήρας γυναικὸς. Ἡ χθὲς ἔτι ἀφανὴς καὶ ἀπαράδεκτος ἐν πάσῃ ἐπισημῷ πολιτικῇ ἢ κοινωνικῇ πράξει, ἢ μὴ ἔχουσα δικαίωμα διαχειρίσεως οὔτε τῆς ἰδίας αὐτῆς περιουσίας, ἢ οὐδὲν ἐλευθέρως δυνάμενη νὰ ἐξασκήσῃ δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἀνατροφῆς ἢ τοῦ μέλλοντος τῶν τέκνων αὐτῆς, μεταβάλλεται διὰ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου τῆς αὐτοστιγμῆς εἰς διαχειριστὴν καὶ κηδεμόνα οὐ μόνον ἐαυτῆς καὶ τῆς ἰδίας περιουσίας, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν τέκνων. Χθὲς ἔτι δὲν ἠδύνατο νὰ διαθέτῃ τὸ εὐτελέστερον τοῦ οἴκου σκεῦος καὶ σήμερον καλεῖται νὰ διευθύνῃ καὶ διαχειρισθῇ δύο περιουσίας, πολλάκις κολοσιαίας, ὡσεὶ ὁ ὀδοντὸς τῆς χηρείας τίτλος ἐπρόκειτο αὐτὴν δι' ὅλων τῶν γλώσεων, τῶν προσόντων καὶ τῆς πείρας, ἃς ἀπαιτεῖ ἢ νέα αὐτῆς θέσις. Ἀλλὰ δύναται ἄρα αὕτη ἢ μέχρι τῆς χθὲς ὑπὸ τὴν συζυγιακὴν κηδεμονίαν διατελοῦσα, ἢ μὴ οὔσα κυρία οὔτε τῆς προσωπικῆς αὐτῆς ἐλευθερίας νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς νέας αὐτῆς θέσεως, νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου χορηγουμένης αὐτῇ χειραφετήσεως! Ὁχι! Ἐκτὸς ὀλιγίστων ἐξαιρέσεων δύναται τις νὰ παρομοιάσῃ αὐτὴν πρὸς πτηνόν, ὅπερ κεκλεισμένον ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐντὸς κλωβοῦ ἀδυνατεῖ νὰ πετάξῃ ἄνὰ τὰς ἀίθεριους ἐκτάσεις ἐλευθεροῦμενον, διότι δὲν ἠσκήθη πρὸς τοῦτο.

Ἡ δυσχερὴς θέσις εἰς ἣν περιπίπτει ἢ οὕτως ἀπροετοιμαστος ριπτομένη ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς ὑπερασπίσεως τῶν τε ἰδίων καὶ τῶν τῶν τέκνων αὐτῆς δικαιωμάτων, καταφαίνεται σαφῶς ἐκ τινος ἐπιστολῆς τῆς ἐξόχου μητρὸς τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἣν παραθέτομεν ὡδε:

. . . *Γιέ μου! ὁ Θεὸς σὲ μὲν κατέστησεν ὄρφανόν, ἐμὲ δὲ χήραν· ἵνα προὐρώως δυστυχῶς. Δὲν ὑπάρχουσι δὲ λόγοι δυνάμενοι νὰ παραστήσωσι τὸν δυσχερῆ καὶ πολυκύματον βίον, ἐν ᾧ ῥίπτεται γυνὴ νέα, μόλις ἀπουσασθεῖσα τῆς συζυγιακῆς ἀγκάλῃς, ὁλοῦς ἄδαῃς περὶ πᾶσαν διαχείρησιν, καὶ ἦτις ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἀφ' ἧς ὁ θεὸς ἐπιβάλλει αὐτῇ*

τὴν σκληροτέραν τῶν δοκιμασιῶν, ὁφείλει νὰ ἀναλάβῃ ἐθῆρας καὶ ἀποχρεώσεις ἀνωτέρας τῆς ἡλικίας, τοῦ παρελθόντος, τῶν ἐξῆως καὶ τῆς ἀνατροφῆς αὐτῆς. Ὁφείλει νὰ προφυλάσσεται ἀπὸ πάσης τῶν οἰκίστων ἐπιβουλῆς, νὰ ὑπερασπίζεται ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς πορνείας καὶ κακεντρεχείας τῶν δούλων, νὰ ὑφίσταται διαρκῶς τὰς ὑβρεῖς τῶν ἀντιφρομένων, τὴν ἀθάδειαν καὶ τὴν βαρβαρότητα τῶν δημοσίων ἐισπρακτῶν κ. τ. λ.»

Ἐν μόνον δὲν εἶπεν ἡ ἐξόχος ἐκείνη μήτηρ, ὅπερ ἐν τούτοις καθίσταται τὸν βίον τῆς χήρας γυναικὸς ἀβίωτον. Τὴν κατασκοπία καὶ μοχθηρίαν, τὴν συκοφαντίαν καὶ διαβολήν, ὑφ' ἧς πολιορκεῖται ἡ ἀτυχῆς, ἐὰν μάλιστα εἶναι νέα. Ὁ κόσμος ἐνασμενιζόμενος πάντοτε πρὸς πᾶν τὸ σκανδαλώδες, κατασκοπεῖ τὰ ἀθώτερα διαθήματά της, ἐξελέγχει ἀνιλεῶς τὰς ἐλαχίστας τῶν πράξεων, λόγων καὶ διαλογισμῶν της, ἐξ ὧν πολλάκις ἀρβύεται ὕλην, ἐφ' ἧς οἰκοδομεῖ δολοφόνον καὶ καταστρεπτικὴν ἐπίθεσιν.

Οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες κατανοοῦντες τὸ δύσκολον καὶ ἐπικίνδυνον τῆς ἀποτόμου ταύτης καὶ ἀπροετοιμαστοῦ χειραφετήσεως τῆς χήρας γυναικὸς ἐπέβαλον διὰ νόμου τὸν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου γάμον αὐτῆς. Καὶ παρὰ μὲν τοῖς Ἰουδαίοις ὁ ἀδελφὸς τοῦ θνήσκοντος ἢ ὁ στενωτέρος τούτου συγγενὴς ὑπεχρεοῦτο νὰ λάβῃ αὐτὴν ὡς σύζυγον, παρὰ δὲ τοῖς Ἕλλησιν ἐκκληροδοτεῖτο αὕτη διὰ διαθήκης αὐτοῦ τούτου τοῦ συζύγου πρὸς τὸν πιστότερον καὶ εἰλικρινέστερον αὐτοῦ φίλον.

Καίτοι δὲ αἱ διατάξεις αὗται ὑποβιβάζουσι μὲγάλως τὴν ἠθικὴν τῆς γυναικὸς ἀξίαν, καίτοι ἢ καρδία, αἱ διαθέσεις καὶ τὰ αἰσθήματα αὐτῆς οὐδὲν ὡς λαμβάνονται ὑπ' ὅψιν παρὰ τοῦ νομοθέτου, καίτοι ὡς κτήνος ἢ δούλη μετεβιβάζεται ἀπὸ κυρίου εἰς κύριον, οὐχ ἦττον ὁ νόμος ἐκεῖνος ἔσωζε καὶ τὴν περιουσίαν τῶν τέκνων καὶ τὴν τιμὴν πολλάκις τῆς χήρας γυναικὸς, ἐνῶ ἡ χειραφετήσιν τῆς συγχρόνου εἶναι εἰκονικὴ μᾶλλον ἢ πραγματικὴ.

Νέα ὑπόκειται εἰς παντὸς εἶδους ἐπιθέσεις καὶ κινδύνους. Πτωχὴ εἰς διηνεκὴ ταπεινώσιν καὶ ἐξευτελισμόν. Πλουσία εἰς ἐφοδὸν κατὰ τῆς περιουσίας της ὑπὸ οἰκείων καὶ ξένων, φίλων καὶ συγγενῶν, νέων ἢ γερόντων. Μόνον μήτηρ τέκνων ἀνεπτυγμένων ἤδη, γυνὴ ὑπερόχου πνεύματος καὶ ἀνατροφῆς, δύναται ἀφόβως νὰ ἀναλάβῃ τὸ πηδάλιον τοῦ οἴκου καὶ ἀκινδύνως διευθύνῃ αὐτόν.

Ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει ὁ δεῦτερος γάμος δικαιολογεῖται παρὰ τῇ γυναικί, μέχρις οὗ αὕτη διὰ τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς αὐτῆς ἐξυψώσεως κατορθώσῃ νὰ τεθῇ ὑπεράνω πατρῶν τῶν δυσχερειῶν, ἃς ὁ νέος βίος αὐτῆς τῇ παρασκευάζει.

Τότε μόνον ἡ χήρα γυνὴ θὰ χειραφετηθῇ ἀληθῶς, ὅταν ἢ ἀνατροπῇ αὐτῆς ὡς κόρης καὶ συζύγου μεταβληθῇ, ὅταν ἀπὸ ἀντικειμένου θωπειῶν καὶ πολυτελείας ἐξυψωθῇ αὕτη εἰς πρόσωπον, δυνάμενον νὰ ἀνταποκρίνηται πρὸς τὸν θεὸν αὐτοῦ προορισμόν.

ΤΟ ΠΑΝ ΕΞΑΡΤΑΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ

«Ὅσα ἡ μήτηρ, τοιαύτη ἡ θυγάτηρ.»

Πάντες οἱ γράψαντες μέχρι σήμερον περὶ τῆς ἐπιβόης τῆς μητρὸς ὡς πρὸς τὴν ἀνατροφήν τῶν τέκνων ὁμοφώνως ἀπο-

φαίνονται, ὅτι τὸ παράδειγμα τῆς μητρὸς ἀποτελεῖ τὴν κρηπίδα τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων καὶ ἰδίως τῶν τρυφερῶν δεσποινίδων.

Ἡ θυγάτηρ, ἢ τρέφουσα ἐξαιρετικὴν στοργὴν πρὸς τὴν φιλόστοργον μητέρα μιμείται αὐτήν. Ὡς ὁ ἔμπειρος καλλιτέχνης ὁ ἐντέχνως ἀπομιμούμενος τὸ πρωτότυπον αὐτοῦ, οὕτω καὶ ἡ νεαρὰ θυγάτηρ, ἢ ζωσὰ οὕτη εἰκὼν τῆς μητρὸς, παρ' ἧς ἔλαβε τὴν ὑπαρξίν, μιμείται τὴν συμπεριφορὰν, τὰς ἀρετὰς καὶ κακίας, τὰ προτερήματα καὶ ἐλαττώματα καὶ πάσας συλλήβδην τὰς κακὰς καὶ ἀγαθὰς διαθέσεις τῆς μητρὸς. Τοῦτο ἄλλως τε εἶναι φυσικώτατον, διότι νηπιόθεν ἡ κόρη ἀγαπᾷ τρυφερῶς τὴν μητέρα, λατρεῖ αὐτὴν μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας, θεωροῦσα αὐτὴν ὡς εἰδωλὸν της, θαυμάζουσα ὡς ἔκτακτον καὶ σπάνιον ὄν, ἔχουσα ἀεὶποτε αὐτὴν ὑπογραμμὸν καὶ ὑπόδειγμα ἐν πάσαις ταῖς τοῦ βίου περιπετείαις.

Τὴν ἀλήθειαν ταύτην πολλὰ σοφαὶ τοῦ λαοῦ παροιμίαι ὑποστηρίζουσιν. Αἱ παροιμίαι δὲ τοῦ λαοῦ, κυρίαι μου, ἀποτελοῦσι τὴν ἀληθῆ τῶν ἐθνῶν σοφίαν. Χαρακτηριστικώταται ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει ἡ πασίγνωστος παροιμία:

«Βλέπε μάνα, πέρνε παιδί,

«Βλέπε οὐα πέρνε πανί.»

Καὶ ἡ ἀνάλογος τῶν γάλλων. «*Telle mère, telle fille.*»

Ἐνενηκοντα τοῖς ἑκατόν, λέγουσιν οἱ ἀγγλοὶ συγγραφεῖς εἶναι ἄνθρωποι ἀγαθοὶ ἢ πονηροί. χρῆσιμοι ἢ ἀχρηστοὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἢ διαφορὰ δ' αὕτη βᾶσιν ἔχει τὴν ἀνατροφήν, τὴν ἐποίαν ἔλαβον οὗτοι ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ ὑπὸ τῆς μητρὸς ἰδίᾳ. Ἡ ἀνατροφή καὶ αἱ ἐντυπώσεις, ἃς ἕκαστος ἔλαβε κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ἔχουσι σπουδαίας ἐν τῷ βίῳ συνεπείας, αἱ κατὰ τὴν νεαρὰν μάλιστα ἡλικίαν ἐντυπώσεις εἶναι αἱ σπουδαιότεραι. Ὅπως δὲ τὸν ῥοῦν τοῦ ῥύακος, τοῦ ἐπιού τοῦ ὕδατος δυνάμεθα εὐκόλως καὶ κατὰ βούλησιν νὰ στρέψωμεν καὶ δώσωμεν οἷαν διεύθυνσιν ἐπιθυμοῦμεν, οὕτω μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας, μοὶ φαίνεται, δυνάμεθα νὰ στρέψωμεν τὴν διάνοιαν τῶν παιδῶν πρὸς πᾶν ὅ,τι καλὸν καὶ ἐνάρετον ἐν τῷ κόσμῳ. Αὕτη ἢ ἐκ τῆς ἀνατροφῆς ἠθικὴ ἐπιρροὴ μᾶς φέρει πρὸς τὴν ἀληθῆ θρησκείαν, τὴν ἀρετήν, τὴν φρόνησιν καὶ τὴν καλαισθησίαν. Αἱ τέσσαρες δὲ αὗται θαυμασταὶ ἀδελφαὶ δύνανται νὰ μᾶς φωτίσωσιν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ βίου καὶ νὰ μᾶς χρησιμεύσωσιν ὡς προστάτρια κατὰ τῶν δεινῶν.

Χρυσάνθη Πέρβελη.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΜΑΣ ΚΑΙ Η ΜΕΤΑΛΗ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐς μὴ πτοισθῆ ἢ ἐπὶ τῆς ἐκθέσεώς μας ἐπιτροπή. Δὲν θὰ ζητήσωμεν βεβαίως νὰ καταστήσῃ γνωστὰ τὰ βραβευθῆσόμενα ἔργα τῶν Κυριῶν ἐκθετηῶν, διότι ἔτι ὅλα ἀπαιτοῦνται πρὸς τοῦτο! Ἀλλ' οὔτε νομίζομεν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐλπίζωμεν τι περὶ τῆς ἐπιτυχῆς τῶν ἐντελεστέρων βραβεύσεως, ἐνόσω δὲν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἐν ταῖς σχολαῖς, ἐν αἷς οἱ κύριοι οὗτοι ἐξεπαιδεύθησαν ἠθεωρεῖτο ὑποχρεωτικὸν διὰ τοὺς ἄνδρας μάθημα ἢ κοπτικὴ, ραπτικὴ, ὑφαντικὴ, ποικιλτικὴ, τριχαπτοποικί κτλ.

Ἄνεμνήσθημεν τῆς ἐκθέσεώς μας, διότι σήμερον τελεῖ τὰ ἐγκαίνια της ἡ Παρισινὴ Ἐκθεσις, ὑποβάλλουσα τὸν κολοσιαῖον πλοῦτον καὶ τὰ θαυμάσια ἀριστουργήματά της εἰς τὰς κρίσεις τοῦ παγκοσμίου κοινοῦ.

Κατὰ φυσικώτατον δὲ συνειρμὸν ἰδεῶν ἀνατρέχουμεν εἰς αἰῶνας τινὰς πρὸ τοῦ καθ' ἡμᾶς καὶ ἐπανευρίσκομεν τοὺς Παρισίους ἐν ταῖς ἀρχαῖς τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς αὐτόσε ἀναπτύξεως τοῦ ἐμπορίου, τῆς καλλιτεχνίας καὶ βιομηχανίας.

Ἡ πρώτη Παρισινὴ ἐκθεσις κατέταξεν ἀμετακλήτως τὴν Γαλλίαν εἰς τὴν πρώτην βαθμίδα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, ἐν ᾧ ἀπενεμήθη αὕτη ἀδιαφιλονίκητος τὸ πρῶτον βραβεῖον τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, ἰδιαιτάτα δὲ τῆς κομφοτεχνίας, ἐν ᾗ σπουδαιότατον διεδραμάτισε καὶ δραματίζει μέρος καὶ τὸ ὠραῖον φῦλλον.

Ἐὰν δὲ μεθ' ὅλα τὰ πολιτικὰ ἀτυχήματα αὐτῆς, μεθ' ὅλας τὰς ἀλλεπαλλήλους συμφορὰς της καὶ τὰς νίκας καὶ θριάμβους τῶν γειτόνων της, μεθ' ὅλων τῶν ἀναπτυχθέντα συναγωνισμῶν ἐντε τῷ ἐμπορίῳ καὶ τῇ βιομηχανίᾳ μετὰ τῆς Γερμανίας, ἡ Γαλλία κατορθοῖ νὰ ἴσταται πάντοτε ὑψηλότερα, τοῦτο ἀναντιρρήτως ὀφείλεται οὐχὶ εἰς τὴν κυρίως βιομηχανίαν της, ἀλλ' εἰς τὴν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ ἐπικρατίσιν τῆς κομφοτεχνίας καὶ καλλισθησίας.

Τίς δὲ δίδει καὶ ἔδωκεν ἐν παντὶ καιρῷ ὄθην καὶ ζῶν ἐἰς τὸν βιομηχανικὸν τοῦτον κλάδον ἢ ἡ γυνή; Τόσον εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ γυναικῆιον πνεῦμα καὶ ἡ γυναικεία καλλισθησία, ἐν πολλοῖς δὲ καὶ αἱ γυναικεῖαι χεῖρες ἔδωκαν ζῶν εἰς τὴν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ κομφοτεχνίαν, ὥστε μέγας τις σύγχρονος σοφὸς ἔμιλων περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῆς γυναικὸς ἐν τῇ ὑπεροχῇ καὶ λαμ. πρότητι τῆς Γαλλικῆς Πρωτεύουσος δικαίως προσωμοίασε τοὺς Παρισίους πρὸς Γαλλίδα γυναῖκα. Ναί! ἀληθῆ γυναικα φιλάρεσκον, ὠραίαν, πάντοτε νέαν, ἠρωϊκὴν, εὐθυμον, εὐτράπελον ἀλλὰ φιλόστοργον, λεπτοφυᾶ καὶ ἐν ταυτῷ κραταιάν, ἀνευ τεχνῶν κόσμων καὶ ἐξαρτημάτων μετὰ τὸ χρυσοκόμον κράνος της λαμπρότερον τοῦ θόλου τοῦ Ἀσούλου τῶν Ἀπομάγων, μετὰ βλέμμα ἐν ᾧ ἀκτινοβολοῦσι χρυσοπράσινοι ἀνταυγαμοὶ ὡς τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ της! Γυναῖκα μετὰ χεῖλην καταπόρφυρα ὡς τὰ κράσπεδα τοῦ πρὸς τὴν δύσιν ὀρίζοντός της, μετὰ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας της, οἵτινες φαίνονται πτερωτοὶ ὡς τὰ πτηνὰ τῶν Ἡλυσίων πεδίων της. Γυναῖκα, ἥτις προκαλεῖ, ἐλκεῖ, μεθῆι δι' ἀγνώστου μυστηριώδους δυνάμεως, ἣν πάντες προσπαθοῦσι νὰ τῇ ὑποκλέψωσι, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπιτυγχάνει τοῦτο.

Ἄλλ' ἵνα, ὡς προείπομεν, ἡ πόλις αὕτη ἀφομοιωθῇ πρὸς τοιαύτην παντοδύναμον μάγισσαν ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν πολλὰ γυναικεῖαι χεῖρες, καὶ εἰς ἐφαρμογὴν πολλὰ γυναικεῖα ἰδέαι. Ἐὰν αἱ Παρισινὰ γυναικῆς ἀπεκλείοντο τῆς καλλιτεχνίας καὶ κομφοτεχνίας ὡς ἀπεκλείοντο μέχρι πρό τινας τῆς ἐπιστήμης, οἱ Παρισίοι θὰ κατεῖχον ἀναντιρρήτως δευτερεύουσαν καὶ ἐν τῇ κομφοτεχνίᾳ θέσιν. Ἄλλ' ὄχι! Ἐκεῖνο ὅπερ αἱ κυβερνήσεις καὶ ἡ πολιτικὴ δὲν ἐνόησαν ἐγκαίρως, τὸ κατενόησε καλῶς ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία. Ἐμποροὶ, βιομήχανοι, κομφοτέχνη καὶ καλλιτέχνη ἀνέφωξαν εὐρείας τὰς θύρας τῶν πρὸς τὰς γυναῖκας. Αἱ γυναικῆς ἔθηκαν τὴν σφραγίδα των ἐπὶ τοῦ ἔργου των καὶ ἡ Γαλλικὴ μεγαλόπολις ἐκέρδισε καὶ θὰ κερδίξῃ ἔσακει δάφνας ἐν ταῖς κλάδοις τούτοις. Πάρ' ἡμῖν αἱ θύραι πᾶσαι εἰσὶ κλεισταὶ διὰ τὴν γυναῖκα. Τὸ ἐμπόριον, ἢ καλλιτεχνία, ἢ κομφοτεχνία εἶναι βωμοὶ ἀπρόσιτοι αὐτῇ.

Μόνον αἱ κατὰ καιροὺς ἐκθέσεις ἠδύναντο νὰ ἐξαγάγωσιν αὐτὴν τῆς ἀφρανεῖας της. Νὰ φέρωσιν εἰς φῶς τὸν ἐν αὐτῇ

θείον του καλού σπινθηρα. Να ενθαρρύνωσιν αυτήν εις καλιέργειαν της εν τη ιδιοφυία της υπολανθανούσης καλλιτεχνίας. Και αληθώς άθροιά έσπευσαν αι γυναίκες να αντιπροσωπευθώσιν εν τη Έκθέσει. Αί αΐθουσαι των γυναικείων έργων και καλλιτεχνημάτων ήταν αι πλουσιώτεροι και ποιικιλώτεροι εις εκθέματα. Πολλά ττωχάι κόρη έστερηθήσαν έσθήτος, ύποδυμάτων, έμειναν όλον τον χειμώνα κατάκλειστοι, διπλθον νύκτας πολλές άγρυπνοι, όπως τδ δια την εκθεσιν προοριζόμενον έργων των άποπερατωθή. Πολλά χωρικά έδαπάνησαν μέχρι του τελευταίου όβολου των, όπως προμηθευθώσιν εκλεκτά έρια προς κατασκευήν ώραίου τάπητος, ή χρυτών και μέταξαν προς εξύφρανσιν πολυτίμου ύράσματος. Τούτων τινά μεν ελησμονήθησαν παρά της έπιτροπής, άλλα δε έτοποθετήθησαν τόσον ακαταλλήλως, ώστε ούτε κατ' ελάχιστον έφαινετο ή έντεχνος έπεξεργασία και έπιτυχής κατασκευή. Διότι οι κ. κ. κριταί δέν ευηρεστηθήσαν να συμβουλευθώσι καν επί της ταξινομήσεως των γυναικείων έργων την επί ψιλῶ όνόματι συσταθείσαν υπό κυριών έπιτροπών. Άύριον θά άκούσωμεν ίσως βραβευομένην άμαθη τινά και άδεξίαν ύράντριαν ή ποιικιλτριαν, ή τριχαπτοπιόν την δε κ. Σπάρτην Καρασταμάτη, ή τās δεσποινίδας Μκλανδρίνου ή την κ. Ξενοκράτους ή την κ. Χατζοπούλου θά ιδώμεν λησμονηθείσας μετά έναγώνιον προσδοκίαν εξ όλοκλήρων μηνών.

Απλούστατα διότι οι κύριοι είναι κριταί των γυναικείων τεχνών και κομψοτεχνημάτων, όπως επεκράτησε παρ' ήμιν να ει και πωληταί αυτών. Εν τούτοις πάσα έλπίς περι ένθαρρύνσεως της γυναικός εν τη κομψοτεχνία προς στιγμήν έπιφανείσα εις τον δια της εκθέσεως διανοιγόμενον τη γυναικί όρίζοντα εκλείπει. Αί ύράντριαι θά περιορισθώσιν εις τδ να ύραίνωσιν εν τῶ μέλλοντι άμπάδες, αι ποιικιλτριαι και αι κομψοτέχνιδες θά σπάσωσι τās βελόνας και τās κλωστάς των, περιοριζόμεναι εις συρραφήν των ένδυμάτων Ρετσίνα και οι κριταί της εκθέσεως μας θά θαυμάζωσιν εν τη εκθέσει των Παρισίων τās προόδους των Γαλλίδων γυναικών εν τη κομψοτεχνία και χάριτι, έπαναλαμβάνοντες τδ γνωστόν «In' yaque les Françaises comme gout, gráce et habileté».

Και θά έπαναλαμβάνωσι τούτο πάντες οι έπισκεπτόμενοι την Γαλλικήν εκθεσιν, καθ' ήν ή φιλάρεσκος Γαλλική πρωτεύουσα θά εξαγάγη εκ των θαυμασιών σανδύων της τδ χρυσεπάργυρα όλοσθητικά της, τδ μεμβρνοειδῆ ύράσματά της, τās χρυσιζούσας και την φιλάρεσκον ήώ άπεικονιζούσας πολυτίμους έσθήτας της, τδ υπό χρυσών και πολυτίμων λίθων άπαστράπτοντα περιστήθια, τδ άραχνοειδῆ τριχαπτά της, ών την λεπτότητα μόνον μικροσκοπίον δύναται να καταστήσει καταφανῆ, τδ άπαλά ποιικιλμάτά της, τδ ώραία και πολύχροα τεχνιτά άνθη της, και τδ μυρία έσεινα λεπτά και καλλιτεχνικά κομψοτεχνήματα, ών μόνη ή Γαλλία έχει τδ μονοπόλιον. Θά εξαγάγη των θηκών της τās λεπτοτάτας εξ άνακαρδίου καταγλυφάς, αΐτινες διαφιλονικούσι την λεπτότητα και τέχνην προς τδ ώραϊότατα Βαλεντιανῶν τριχαπτα και θά άναρτήση πάντα ταύτα εν θέσει τιμητικῆς έντός χρυσών και εξ έλεφαντόδοντος πλαισίων, μεταξύ των βαρυτιμότερων αυτης εκθεμάτων εν μέσω χρυσών και πολυτίμων λίθων.

Και θά άτενίζωσι πρό αυτών εκθαμβων όμμα πάντες οι άπ' Ανατολών μέχρι Δυσμών και άπό των Πόλων μέχρι των καυστικων του Ίσημεριου σημείων συνταραχθέντες επί τῆ άναγγελία των έγκαίνιων της Παρισινῆς Έκθέσεως. Ήδη τὰ πλοία άγκυροβολούσιν επί των Γαλλικων έπινείων, τὰ πλοία άτινα περικλείουσιν εν τοις σπλάγγχοις αυτών τους θησαυρούς των δύο Πόλων. Πολυπληθῆ καραβάνια εφθασαν ήδη διασχίσαντα τās έρήμους της Άφρικῆς, ως οι Έλεφαντες τους καλαμῶνας των Ινδιών και πάντα τὰ χαλύβδινα των διακεκαυμένων ζωνών ζώα επί μῆνας ήδη μεταφέρουσι, σύρουσιν, αναρτώσι, μετατοπίζουσιν, ότε μεν βραδεί και μεγχαλοπρεπεί, ότε δε γοργῶ και παραφρόφ βήματι πᾶν ό,τι δύναται να μετατοπισθῆ. Απας ό πλοῦτος ούτος άπασα ή κίνησις και ή άγωνία και αι θυσίαι, ίνα παρευρεθώσιν έγκαίρω εις την δια του στέμματος της χάριτος και της κομψοπρεπείας έστεμμένην του κόσμου μεγαλούπολιν.

Εκει θά χυθῆ άφθονος ό χρυσός, εκεί θά άνοιχθώσι τὰ βελάντια των εκατομμυριούχων μας! Εκεί ίσως εν τινι γωνία του κολοσσίου μεγάρου εύρέθη και κατ' άλληλος δια τινά των γυναικείων εκθεμάτων μας χῶρος, εκεί αι έλληνίδες θά τύχωσιν υπό ζένων της ένθαρρύνσεως και ύποστηρίξεως, ήν άποποιούνται ως επί τδ πολὺ αυταίς οι συμπολίται των.

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΡΥΤΙΔΩΝ

B.

Πῶς εξελείφονται ;

Τās ρυτίδας εν γένει εις δύο κατηγορίας άνάγομεν : τās εκ ψυχικων συγκινήσεων σχηματιζόμενας και τās εκ φυσικων αλλοιώσεων. Διά τās τελευταίας ταύτας προερχόμενας εξ άσθενειών, κοπώσεων και γήρατος ή αίτια είναι αυθεντική και άδιαφιλονίκητος : ή ισχυρότης. Το δέμα διπλούμενον μένει ηύλακωμένον, διότι δέν ύποστηρίζεται υπό της παχυλής ύποστάθης, καυστηρικασθείσης και άπορροφηθείσης υπό της άσθενείας, της λύπης ή του γήρατος. — Ένώ αι των διαφόρων συναισθημάτων πυχαι κινούσι μεν την επιδερμίδα επί του λιπώδους στρώματος, άλλα δέν την καταστρέφουσι. Έπειδή λοιπόν εχομεν ενεργητικῆς ρυτίδας γεννηθείσας εκ ψυχικῆς συγκινήσεως και παθητικῆς παραχθείσας εκ της αλλοιώσεως του πάχους, τεκνέρεται ότι τās μεν δυνάμεθα να καταπολεμήσωμεν και θεραπεύσωμεν, τās δε μετά καρτερίας να ύποφέρωμεν.

Υπάρχουσι μάλιστα ρυτίδες, ας μεθ' ύπερηφανείας δέον να επιδεικνύωμεν ως τās εκ της τεχνολογικῆς, φερ' είπειν, προερχόμενας. Και δέν είναι στέμμα ένδόξου πνευματικῆς διαμάχης δια τās και τους συγγαρείς, καλλιτέχνιδας και και καλλιτέχνας, καθηγητάς, δικηγόρους, και ιατρούς αι τοιαύται !

Ίδου τί συμβουλεύει ό Ιατρός E. Μονῆ εις τδ περι υγιεινῆς σύγγραμμά του δια την των ρυτίδων θεραπείαν. Έφ' όσον επιτρέπει ή άνοχη του στομάχου οι Ισχυροί δέον να καταναλίσκωσι λιπαράν τροφήν : οίον βούτυρον, έλαιον, κρέας πολύ, χοιρινόν, μυαλόν μικρών ζώων, μύκακας, κοχλίας, γαρίδας, ζάχαριν, μέλι, γάλα, πολὺ γάλα είτε άδολον είτε άναμεμιγμένον μετά ζύμης, προτιμωμένης της του άρθεσίτου, άρτον μετ' άφθόνου άμύλου, ζωμίν δυνατόν και λιπαρόν, οίον καθαρόν, και εκλεκτόν ζύθον. Κατά τον χειμώνα δε, αν ό στόμαχος

λειουργῆ άκωλύτως αναγκαία ή χρῆσις μέλανος έλαιου μούφουνης μεθ' άλατος φαίου μεμιγμένου. Πρό παντός μετρία κίνησις, ώστε να μη επέρχεται κόπωση, έγκαιρος κατάκλισις, βραδεία εξέγερσις και άποφυγή άγρυπνιων. Έν άλλαις λέξεσι βίος οίονει κτηνώδης.

Πρός τὰ διάφορα ταύτα μέσα συντελεστική έστι και ή εξωτερική του δέρματος περιποίησις. Παρὰ θέτομεν ώδε συνταγήν υπό του αυτου Ιατρού εκτεθεισαν :

Ροδόσταμον 200 γραμμ. γάλα άμυγδύλου πυκτόν 50 γρ. θειούχον λευκάργυλλον 4.

Πλήν της άνω συνταγῆς δυνάμεθα άφοδώς και την εξῆς δεδοκιμασμένην να μεταχειρισθώμεν, ήν κατὰ βούλησιν άρματιζόμεν.

Απεσταλαγμένον ύδωρ	100 γρ.
Γλυκερίνη neutre	20 γρ.
Τανίνη	50 εκατ. του γραμ.

Με μίαν εκ των δύο άνω συνθέσεων τρίψατε έλαφρῶς πρωίαν και έσπεραν τδ δέμα του προσώπου. Απορεύετε πρό παντός τον άέρα, τās καυστικῆς του ήλιου ακτίνας, την παραθαλασσίαν αύραν, ζήτατε εν χαρᾷ μετά περιληφμένων προσώπων και ούδεις πλέον, μήτε υμεις αυτη, φίλη άναγνώστρια, θέλετε διακρίνει την έλαχίστην ρυτίδα επί του ώραίου ή μη προσώπου σας.

Μαρία Βελῆ.

Η ΓΥΝΗ ΙΑΤΡΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΧΙΧ ΑΙΩΝΑ

[συνεία Ύδε άρ.θ. 109].

Αί φοιτήτριαι αυται εξετέλεσαν ένώπιον των καθηγητῶν των τās δυσκολώτερας έγχειρήσεις ως την εκτομήν μηρῶν, την εξάρθρωσιν ὠμων κτλ.

Έν Βουλγαρίῃ περί τὰ τέλη Αυγούστου του 1878 τέσσαρες φοιτήτριαι προσκεκολλημένοι εις την ύπηρεσίαν του 63ου στρατιωτικου νοσοκομείου, εν ῶ ένοσηλευόντου 600 άσθενεί, ένοσήλευσαν και έθεράπευσαν μετά των συναδέλφων των έντός μικρού χρονικου διαστήματος 9,024 πληγωμένους, εργαζόμεναι 18 ώρας τδ ήμερονύκτιον. Οι ξένοι αντιπρόσωποι εφημερίδων άνέγραφον τὰ κατ' αυτάς μετ' ένθουσιασμού. Αλέξανδρος ό II κατὰ την εν τῶ λοιμοκαθαρτηρίῳ έπίσκεψίν του τον Μάϊον του 1878 έπεδαψίλευσεν αυταίς άπειρους επαίνους, άπονείμας συγχρόνως χρυσούν παράσημον άνηρτημένον επί της ταινίας του Αγίου Στανισλάου, του άνωτέρου Ρωσικου παρασήμου, όπερ μόνον υπό τδ έχθρικόν πυρ δύναται τις να άποκτήσῃ.

Έν τῇ άναφορᾷ της ήμέρας εκείνης αναγράφεται : «Ό χρόνος και ή πράξις επετέλεσαν τδ έργον των ή δραστηριότης και αι ύπηρεσίαι των γυναικῶν και εις τὰ άπώτατα έτι διαμερίσματα θεωρήθησαν άνώτερα των συναδέλφων των άνδρῶν.

Κάτοχοι των αυτών με εκείνους γνώσεων, άφωσιώθησαν εξ όλοκλήρου εις τδ έργον των περιρρυθμμέναί άλλως υπό της ιδιαιζούσης τῶ φύλῳ των έμφύτου λεπτότητας άντετάχθησαν κατὰ των καταστρεπτικων συνθηείων του έπαρχιωτικου βίου ήτοι του πότου και της χαρτοπαζίας.

Η γόνιμος αυτη περίοδος της κατὰ των Τούρκων έστρατείας επέτρεψεν αυταίς να άποτίσωσι τον φόρον της εϋγνωμοσύνης των προς τον ύπουργόν των Στρατιωτικων κ. Μιλιοτιν.

Μετὰ την έπιστροφήν του στρατου αι βοηθη και πενταετείς φοιτήτριαι έπαρουσιάσθησαν ένώπιον της εξεταστικῆς έπιτροπῆς, παρ' ης έγινόντο δεκταί μετά δικαίου ένθουσιασμού. Όλοι έτυχον διδακτορικων πτυχείων, ό δε αυτοκράτωρ άπένευμεν αυταίς τον τίτλον Ιατρού και τδ δικαίωμα να φέρωσι, τὰ Ιατρικά σήματα — κλάδον φοίνικος — μετά του Ιατρικου της ευγενείας τίτλου, εξασκούσι δε έλευθέρως τδ Ιατρικόν αυτών επάγγελμα. Το Συμβούλιον των Καθηγητῶν παμψηφεί άπεφῆνατο ότι «είναι δικαίον να παραχωρηθώσιν εις τās γυναίκας οι αυτοι έπιστημονικοι τίτλοι και τὰ αυτὰ δικαιώματα άτινα χείρουσι οι άνδρες.

Πάρυτα οι Ζίμισθο ήτοι οι άγροτικοί σύνδεσμοι προσέλαβον αυτάς ως Ιατρούς των έπαρχιακων νοσοκομείων, 62 δε γυναίκες ώνομάσθησαν πάραυτα έπαρχιακοι Ιατροί, πλην άλλων 60, αΐτινες προσελήθησαν εις διάφορα άλλα δημόσια καταστήματα.

Μεθ' όλην εν τούτοις την εϋδοκίμησιν ταύτην των γυναικῶν Ιατρῶν, τὰ Πανεπιστήμια εκλείσαν και πάλιν αυταίς τās θύρας των, αι τελευταίαι δ' εξελθοῦσι των Ιατρικων σχολῶν έλαβον τδ διδακτορικόν αυτών πτυχείον κατὰ τδ 1887.

Η κοινωνία συνταράχθη επί τῶ άκούσματι τούτῳ. Ό τύπος ως άπό ένός στόματος διεμαρτυρήθη. Έγράφθησαν άρθρα θερμότατα συνηγορόντα υπέρ της γυναικός Ιατρού, άλλα μάτην. Λέγεται ότι γυνή ύψηλήν εν Ρωσίᾳ κατέχουσα θέσιν ώρισθῆ να επαναφέρῃ την Ρωσίδα γυναίκα εν τῇ οικογενειακῇ έστία, άφ' ης ήπειλει να άποσιρτησῃ. Καθ' όλον τδ χρονικόν διάστημα, καθ' ό επετρέπετο προς τās γυναίκας ή εν τοις δημοσίοις Πανεπιστημίοις φοίτησις, προσήλθον και ενεγράφησαν εν όλῳ 1091 γυναίκες, εξ ὧν 80 έγγαμοι, 19 χήραι και 992 δεσποινίδες, εκ των ὧσιων 436 ένμυφύθησαν κατὰ τδ διάστημα των Ιατρικων αυτών σπουδῶν.

Αί πλείσται τούτων εξέλεξαν ως συντρόφους των έπιστημονικων και βιωτικων αυτών άγώνων τους μέλλοντας συναδέλφους των, Ιατρούς ή καθηγητάς των Πανεπιστημίων. Έν τῇ εξασκήσει δε του επαγγέλματός των διετήρησαν άπαντα τὰ ευγενῆ αισθήματα, άτινα άποτελοῦσι τον ιδιάζοντα πάση γυναικί χαρακτηρισμόν. Αλλαι προτίμησαν να μη αναλάβωσι νεας ευθύνας, προκυπούσας εκ των άπολαύσεων και πικριων του οικογενειακου βίου, άρνούμεναι εις τās άπολαύσεις του ευεργετικου επαγγέλματός των. Μέχρι σήμερα εν Ρωσίᾳ 700 γυναίκες Ιατροί εξασκούσι τδ επάγγελμα των. Τούτων 62 είναι Ιατροί εν νοσοκομείοις γυναικείων και παιδικων παθήσεων. 130 Ιατροί δημοτικοι και έπαρχιακοι, προτιμώμεναι υπό του άγροτικου πληθυσμου των συναδέλφων των άνδρῶν, 5 χειρουργοι, 26 φρενολόγοι, και 5 μη μετεργόμεναι των Ιατρῶν ένεκα άσθενείας.

Κατὰ την κατὰ τδ 1884 επιδημίαν της διφθερίτιδος εν τῶ διαμερίσματι της Πουλτάβας, αι γυναίκες Ιατροί διεκρίθησαν δια τδ θάρρος και την αυταπαρνήσιν των, πλείσται δε τούτων έγινόντο θύματα της προς τδ καθηκόν άφωσιώσεως των.

Καρολίνα Σχιούλτς
Ίατρούς.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ἀναστάσις ! ἀληθῆς ἀναστάσις ! προφυλαχθήτε, Κυρίαί μου, ἀπὸ τοῦ νεωτάτου συρμού τοῦ ἐτους τούτου, ἐνόσω ὁ κ. δη-

Λέγεται ὅτι οἱ ἔμποροι διεμαρτυρήσαν ἐσχάτως κατὰ τῶν Πα-

Εἶμεθα τόσον καλά μὲ τὰς ἰσχυρεῖς ἐσθῆτας μας, μὲ τὰ ἀναλό-

Μὴ περιορισθῶσιν ἐν τούτοις αἱ κυρίαὶ ἀναγνώστριάς μας εἰς

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ἱστορία τῆς ἀναλυτικῆς Γεωμετρίας.— Ἐξεδόθη ἐπὶ ὑφαιστάτου χάρτου καὶ μετ' ἐπιχαρίτου φιλοκαλίας

Σοφοκλέους Ἀντιγόνη.— Ὁ κ. Α. Πάλλης, περὶ τῶν ὑφαιστάτων τραγουδιῶν τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἤδη λόγος, δὲν

Ἐργασίαι τῶν Ἐννεάτης.— Ἐκκλήσια.— Ἐργασίαι τῶν Ἐννεάτης.

Ἐργασίαι τῶν Ἐννεάτης.— Ἐκκλήσια.— Ἐργασίαι τῶν Ἐννεάτης.

Ἐκθεσίς τῆς διαχειρίσεως τοῦ ὄρφανοτροφείου Χ. Κώστα.— Ἐθνος εὐθὴ ἡ λογοσία τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1888 πεπραγμένων ἐν τῷ καλλίστῳ κατηγορημένῳ καὶ πληρέστατῳ εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ ἀνταποκρινόμενῳ Ὁρφανοτροφείῳ Χ. Κώστα.

Ὁικονομικὴ Ἐπιθεώρησις.— Ἐξεδόθη καὶ τὸ 14ον φυλλάδιον τῆς ὑπὸ τοῦ νομομαθεστάτου κ. Ἀριστείδου Ὀικονομοῦ ἐκδιδόμενης «Ὀικονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως».

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΥΠΟ ΚΑΛΛΙΡΡΩΝΣ ΠΑΡΡΕΝ Ἡ γυνὴ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ΡΩΜΑΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἡ γυνὴ καὶ ἡ Ὀρθοξεία. Θεοὶ: Ἥρας, Δῆμητρα, (Ops Consivia Tellus) Ἀθηνᾶ, Ἐστία, (Vesta, Bona Dea) Ἀφροδίτη, Σελήνη, Σὺβ-ἔλλα, Γύγη, Καρμίντα.— Δευτερεύουσαι Θεοὶ: Ἐρμῆς, Περσεφόνη, Αἴ Ἐστιᾶδες καὶ αἱ Ὀρθοξευτικαὶ τελεταί.— Τιμωρία Ἐστιᾶδων Campres sceleratus. Ἐνταξιασμός ζώσης. Πενάρια. Ὅπια Οὐμπίνα κ. ἄ.— Τιμὰ ἀποδοθεῖσαι εἰς τὰς Ἐστιᾶδας, κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον τῆς δημοκρατίας καὶ ἐπὶ αὐτοκρατορίας.— Δράσις αὐτῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ.— Ἐκλυσίς ἡθῶν παρὰ ταῖς Ἐστιᾶσι.— Ὅπου ἀδύνονται τὸ ἱερὸν πῦρ.

Αἱ Γυναῖκες ἐκπολιτίστριαί τῶν Ῥωμαίων.— Σαβίνα.— Σύστασις οἰκογενείας.— Γέννησις κόρης.— Πώλις τέκνον παρὰ τοῦ πατρὸς μετὰ τὸ θῶν ἀπὸ τῆς γεννησεῶς τῶν ἐτος.— Ἐκθεσίς κόρης. Κόρη δούλη, ἀντίτιμον αὐτῆς.— Ἀνατροφή ἐλευθέρης κόρης.— Ἐκπαίδευσις αὐτῆς.— ἡ κόρη ἐν τῆς Ὀρθοξευτικῆς τελεταί.— Ὁ δρᾶκον Ἥρας τῆς προστάτιδος (sospita) καὶ ἡ παρθευτικὴ ἁγνότης.— Ἡρωϊσμός Ῥωμαίας κόρης: Κλέλια.— Μνηστεία: ὁ σιδερέου δακτύλιος, ἡθὴ καὶ ἔθιμα.— Ὁρατία, Βιργινία.— Ἡλικία γάμου. Νομοθεσία καὶ διατυπώσεις ἐπὶ τῶν γαμήλιων τελετῶν.— Γάμος δι' ἄγοροπωλίας, (coemptio).— Μεταπώλησις συζύγου, ἀνάκτησις τῆς ἐλευθερίας τῆς (usucapio).— Ἀνεφαρτία τῆς δι' ἀγοροπωλησίας ἡ διὰ συνθήκης νυμφευομένης γυναικός.— Ἀπόλυτος κυριαρχία αὐτῆς ἐπὶ τῆς πατρικῆς περιουσίας. Ἰσότης δικαιωμάτων μετὰ τῶν συζύγων. Γάμος ἐκ συναίνεσεως ἢ συμπθείας.— Πολιτικὴ τέλεισι τοῦ γάμου τούτου.— Ὀρισμένοι μῆνες καὶ ἡμέραι γάμων. Ἡ γαμήλιος τῆβεννος, ἡ λευκὴ ἐσθῆς, ὁ ἐρυθροῦς πέπλος (Flammeum), καὶ ὁ νυμφικὸς στέφανος.— Λευκὴ περιβολὴ τοῦ γαμβροῦ.— Γαμήλιος τελετή: ἡθὴ καὶ ἔθιμα.— Θυσταί πρὸς τοὺς Ἐφεστίους θεοῦ. Γάμος καὶ θυσαί τῶν Ῥωμαίων δεσποινῶν.— Ὁ βωμὸς τῆς Σερνότητος τῶν ἀριστοκρατῶν καὶ ὁ βωμὸς τῶν ἀστών.— Ἡ γυνὴ ὡς σύζυγος καὶ μήτηρ.— Δικαιώματα τοῦ συζύγου.— Ἡ γυνὴ προσίδουσα τὴν συζυγικὴν πίστιν.— Ἀποκομή.— Ἡ μήτηρ κηδεμῶν καὶ προστάτις τῶν τέκνων τῆς.— Ὁ υἱὸς ὑπακούων εἰς τὴν μητέρα.— Ἡ μήτηρ κατὰ τὸν Βιργίλιον.— Ἡ γυνὴ καὶ ἡ πατὴρ.— Δύο βασίλισσαι: Τανκουλία, καὶ Τουλία.— Ἐξοχοὶ γυναικες: Λουκρητία, Βιτουρία, Βολουμνία, Φαβία.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἐκθεσίς καλλονῆς ἐν Παρισίοις.— Διεθνὴς ἐκθεσίς καλλονῆς θέλει λάβει χώραν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς κατὰ τὸν προσηλῆ μῆνα ἐνάρξεως τῆς ἐκθέσεως τῶν Παρισίων. Αἱ ὑποψήφιοι καλλοναὶ δὲν θέλουσιν ὑποβληθῆ εἰς τὸν ταπεινωτικὸν συναγωνισμόν, εἰς ὃν ὑπεβλήθησαν μέχρι σήμερον αἰ κατὰ διαφόρους ἐκθέσεις συναγωνισθεῖσαι ὠραταί.

Ἐνδεδυμένα ὡς διὰ περίπατον θέλουσιν ὑποβληθῆ οὐχὶ εἰς κρίσιν εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλ' εἰς τὴν κρίσιν τοῦ κοινού. Πάντες οἱ θεαταὶ ἐξουσι δικάζοντες ψῆφου. Ἡ ἔχουσα δὲ πλεονας ψῆφους θέλει θεωρηθῆ ἀξία τοῦ πρώτου βραβείου καὶ οὕτω καθεστῆ. Μόνον ἡ αἰθουσα τῆς ἐκθέσεως εἶναι ὀλίγον ἀκατάλληλος, ἐάν, ὡς λέγεται, ὡς τούτῃ ἢ χρυσομετρήσῃ ἢ ἀθροῦσα τοῦ νέου ἵπποδρομίου.

Τὸ πρῶτον βραβεῖον συνίσταται ἐκ 20,000 φρ. Δύο δευτέρου ἐκ 2,000 ἑκάστον καὶ ἑξ τρίτου ἀπὸ 1000 φρ.

Τὰ δῶρα τῆς βασιλοπαιδος Ἀλεξάνδρας.— Θεωμάσια τὴν ἐκτέλεισιν καὶ τὸν πλοῦτον ἐτοιμάζοντα ἐν Πετροῦ-πόλει δῶρα προσερχομένη ἀπὸ τῶν μελῶν τῆς Αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας καὶ τῶν λοιπῶν εὐγενῶν Ῥώσων πριγκίπων τῇ χαρι-

τοβρότῳ καὶ ἀγαπητῇ μας πριγκίπισσῃ Ἀλεξάνδρᾳ κατὰ τὴν τῶν γάμων τέλεισιν.

Ὁς ἡμέρα τῶν εὐτυχῶν γάμων ὠρίσθη ἡ 16ῃ προσεχούσῃ Ἰουνίου. Τὰ δῶρα δὲ ἄτινα αὐτὸς ὁ μέγας δούξ παρασκευάζει εἶναι ἀνώτερα πᾶσης περιγραφῆς ἐάν τις κρίνη ἐκ τῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα θεωμασίων ἀριστοτεργημάτων, ἀτιναῖλαβον ἡ περικαλλῆς μνηστὴρ παρὰ τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Παύλου. Μεταξὺ τούτων ἡρθμεῖτο μεγάλη χρυσοῦ πύργη, φέρουσα τὴν εἰκόνα τοῦ καὶ ἀντὶ δάλου ὑπὲρ αὐτὴν μέγα ἀδάμαντα, οὗ ἡ ἀξία ἀνέρχεται εἰς ἑκατομμύριον φρ. Πλὴν ἄλλων καὶ ὠδὸν χρυσοῦν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου προσαρμόζεται μέγας ἀδάμας, οὗ ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὸ ἑκατομμύριον.

Ἐκθέματα Ἐλληνιστῶν.— Ἐν τῇ παγκοσμίῳ τῶν Παρισίων ἐκθέσει ἐξετέθησαν τὰ ἑξῆς: ὑπόθεσις Ἐδρωπαϊκῆν φήμη ἀποκτισίου καλλιτέχνιδος δεσποινίδος Κλεονίκης Γενναδίου: Προσωπογράφου Ἰαπωνικοῦ.— Ἡ κόρη τοῦ λόρδου Βύρωνος κ. αἰ.— Ἐπιστροφὴ ἐκ τοῦ χοροῦ, ἐκ τῶν περὶ χάρων τῶν Ἀθηνῶν.

Ἐκ τῆς κ. Σκληθάνιαν. Ἀθήναι.— Ἐν τῇ παγκοσμίῳ τῶν Παρισίων ἐκθέσει ἐξετέθησαν τὰ ἑξῆς: ὑπόθεσις Ἐδρωπαϊκῆν φήμη ἀποκτισίου καλλιτέχνιδος δεσποινίδος Κλεονίκης Γενναδίου: Προσωπογράφου Ἰαπωνικοῦ.— Ἡ κόρη τοῦ λόρδου Βύρωνος κ. αἰ.— Ἐπιστροφὴ ἐκ τοῦ χοροῦ, ἐκ τῶν περὶ χάρων τῶν Ἀθηνῶν.

ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΣ ΨΙΛΟΓΡΑΦΟΣ

Ἀληθῶς θαυματουργός! ἀφοῦ κατορθοῖ ἐπὶ κόκκου ἀραδούτου νὰ γράψῃ ἐν εὐκατανόστῳ—διὰ μικροσκοπίου βεβαίως;—ψιλογράφῃ δολοφόνους σελίδας ἐξ οὐδὲν ὅτι συγγραμμάτος, Μικρὴν μελέτην μετὰ τετραπύλων, δημοσιουθεῖσαν ἐν τῷ ἡμερολόγιῳ τοῦ κ. Κ. Φ. Σκόκου κτωρῶσιν νὰ ἀντιγράψῃ ἐπὶ μικροῦ μέρους; ἐνὸς ἐπισκεπητοῦ. Ὁλόκληρον δὲ τὸν Γκίνο τὸ Βύρωνος κατὰ μεταφράσιν τῆς κ. Αἰκκατερίνης Δούσιου ἐπὶ μικροῦ μέρους εἰκόνας τῶν τοῦ Βύρωνος, οὐχὶ μετὰ βελτιωτικῶν συνήθων ca bi ne t-portrait.

Ὁ κ. Γ. Παπουλάς ὡς ψιλογράφος δὲν ἔχει βεβαίως τὸν ἐπαμιλλὸν τοῦ ἐν τῷ κόσμῳ. Δυστυχῶς πολλὴ μικρὰ ἐνθρονησεως ἐτυχῆν ἐνταῦθα, ἐάν δ' αἱ κυρία δὲν σπεύσωσι νὰ χρησιμοποιήσωσι τὴν δεξιότητά του, ὅθι ἀπέλη ἀποκομίζων τὰς χειρὶταις περὶ τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος τοῦ ἐντυπώσεως. Ὁ κ. Γ. Παπουλάς χαράττει ἐπὶ ἀντικειμένῳ χρυσοῦν, ἀργυρῶν ἢ μεταλλίνων μετὰ τῆς αὐτῆς λεπτότητος, μετ' ἧς καὶ γράφει. Ἐντοῦ δακτυλίου δύνανται νὰ χαρά-

5 — ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ — 5

ΕΝΕΔΡΑ

Ὁ Γωτιῆ ἐγράψεν ἀμέσως πρὸς τὴν Λουκιανῆν: «Βλέ- πεις, καλῆ μου δυσιδαίμων, ὅτι οἱ φόβοι σου ἦσαν ἄβασίμοι. Ὁ πατὴρ μου κληρονομεῖ σήμερον μεγάλην ἰσως περιουσίαν.»

Κλαυδία, εἶπεν ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν ἀδελφὴν τῆς Λουκιανῆς, θέλεις νὰ προσενηθῆς μεγάλην χάριν πρὸς τὴν ἀδελφὴν σου. Φέρε τῆς τὰς δύο αὐτὰς λέξεις καὶ φίλισε τὴν δι' ἐμέ.

Ὁ Βουρέϊλ ἤκουσε μετὰ προσοχῆς. Τί γράφεις πρὸς τὴν Λουκιανῆν; ἤρωτησε:

Τῇ ἀναγγέλλω τὴν εὐχάριστον εἰδησιν, ἵνα χαρῆ μετ' ἡμῶν μὴ δὲν ἀποτελῇ μέρος τῆς οἰκογενείας μας! ὦ! πόσον βιάζεσαι, εἶπεν ὁ πατὴρ. σύζυγός σου ἡ ἐπαίτις ἐκείνη!

Ναὶ! ἀλλὰ μήπως χθές, τὴν πρῶτον ἐτι ταῦτην δὲν εἶσθε σύμφωνος μετ' ἐμοῦ;

Ναὶ; εἶπεν, ὁ Βουρέϊλ ἀποτόμως, χθές καὶ σήμερον τὸ πρῶτ' εἶμεθα τόσον πτωχοί, ὅσον καὶ ἐκείνη. Ἐνῶ τὴν ἄλλοτε πλοῦσιοι. Καὶ ὁ πλοῦσιος μονογενὴς υἱός μου δὲν θὰ νυμφεῖθ' ἰσως τὴν ἐπαίτιδα ἐκείνην τῶν δρόμων.

Ἐξ βιογραφίαν ὀλόκληρον, ὡς καὶ ἐπὶ πνιὸς γυναικεῖου κοσμήμα-τος ἡ σκευὸς. Τί ὠρατον ὠρον δακτύλιος προσφερόμενος π. γ. πρὸς μητέρα, ἐν αὐτῷ δὲ κεχαρημένα ὀλόγραφα ὅλα τὰ ὄνοματα τῶν τέκνων τῆς μετ' ἀναλόγων εὐχῶν. Ἀλλὰ καὶ πόσον καλὸν νὰ σημει-σῶται ἐντὸς μικροσκοπικοῦ στίγματος; ἀργυρᾶς περόνης ἡ οὐδὲν ἄλλου σκευῶν ὀλόκληρον τὸ ὄνοματεπώνυμον τοῦ κτήτορος. Δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ διαφιλονικηθῇ παρὰ κλέπτου ἢ καταχραστοῦ τὸ σκευὸς τούτου.

Αἱ ἐπιθυμοῦσαι νὰ θαυμάσωσι τὰ ἔργα καὶ τὴν θαυμασίαν τοῦ κυρίου τούτου περὶ τὴν ψιλογραφίαν δεξιότητά, ἀς ἀποταθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον μας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Δ. Α. Ἰωάννην α. Ἐυχαριστοῦμεν ἐλήφθησαν καθυστερη-σαν ἀποστειλεται.—Κον Ε. Κ. Κ. Ἰωάννην. Ἐδύνασθε νὰ ἀποστείλη-τε, ἀλλὰ βεβαίως ὅχι δι' Ἀθηνῶν.—Κον Α. Εἰ. Β. Ἰωάννην. Ἰσολο-γιμὸς ἐλήφθη γράφομεν.—Κον Ε. Α. Α. Σάμου. Ἐλήφθη συμμορφούμεθα ὀδηγίαις σας περιλάμπα χρυσοῦν ἀποστέλλεται ὡς πρὸς τὰ δῶρα μετὰ τὴν ἔγγραφὴν τῶν συνδρομητῶν καὶ τὴν ἰσό-πιας τῆς συνδρομῆς.—Κον Π. Σ. Δ. Κεφαλληνία. Ἐικόνας ἀπεστέλλομεν. Κατεβλήθη ἡ συνδρομὴ τρ. ἕξ.—Κον Φ. Σ. Τρῆ-πολι. Ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν.—Κον Δ. Σ. Ζάκου. Ἐγγράφετέ μετὰ ἅλλον συνδρομητῆς καὶ ἔξετε τὴν ἀνάλογον ἀπο-ζῆμίων.—Κον Ε. Α. Νίκλαν. Συνδρομητῆραι νέαι ἐνεγράψαν.— Ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀνταποκριτῆς μας γράφει: ὅτι ὑδὲν παρ' ὀμῶν ελαβε.—Κον Ἰ. Σ. Μαγγεστῆρα. Ἀπεστάλησαν ἀπὸ δε-καπενθμέρου.—Κον Σ. Α. Ε. Μωραλίαν. Ἡ ἀλλαγὴ ἣν μᾶς προτεινετε εἶναι δύσκολος. Ἀναλαμβάνομεν νὰ δεσώμεν τὸν τόμον σας ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῶν βιβλιοδεδεικμένων.—Κον Δ. Κ. Ἀ. ἀρῶ-σα ν. Ἡ συνδρ. δὲν εἶναι κατὰ τὸ Β'. ἔτος φρ. ὅ, ἀλλὰ ὀκτώ-εὐραστὴ ἕκαστος ἀποστέλλεται τὸ ὑπόλοιπον.—Κον Μ. Μ. Ἀθηνα. Ἐίμεθα εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ θέρου· ἀντι παντὸς ἄλλου προσφέρετε πα-γιάτ' ἐκ τῶν τοῦ γνωστοῦ καὶ ἀγαπαιότερου ζαχαροπλαστείου Ἀκριτο-πούλου. Κατασκευάζονται μετὰ τῆς τέχνης, ὥστε δύνανται νὰ μεινω-σιν ἐπὶ ὦρας χωρὶς νὰ διαλυθῶσιν. Μόνον ἡ θεὴ των σὰς δροσίζεει. Φαν-ταστῆτε τί συμβαίνει μετὰ τὴν γαῖαν.—Κον Δ. Κ. Ἀργεο. Πάν-τοτε εὐγενὴ καὶ περιποιητικώτατος.—Ἐλήφθησαν μωρίας εὐχαρι-στίας. Γράφομεν.—Κον Α. Κ. Ἄνδρου. Ἐπιστολὴ μετὰ συν-δρομῆς ἐλήφθη. Ἀλλὰ τὸ σημειούμενον ὄνομα δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ καταλόγῳ μας. Μωρίας εὐχαριστίας; δι' εὐγενεῖς φιλοφρονησεῖς καὶ συγγαρητῆρα θερμὰ διὰ προαιετικώτατα εἰσηήματα. Γράφομεν.—Κον Θ. Μ. Κ. Ἐρκου. Σὰς συμβουλεύομεν νὰ φέρητε ὅτι ἔχε-

Ἀληθῶς θαυματουργός! ἀφοῦ κατορθοῖ ἐπὶ κόκκου ἀραδούτου νὰ γράψῃ ἐν εὐκατανόστῳ—διὰ μικροσκοπίου βεβαίως;—ψιλογράφῃ δολοφόνους σελίδας ἐξ οὐδὲν ὅτι συγγραμμάτος, Μικρὴν μελέτην μετὰ τετραπύλων, δημοσιουθεῖσαν ἐν τῷ ἡμερολόγιῳ τοῦ κ. Κ. Φ. Σκόκου κτωρῶσιν νὰ ἀντιγράψῃ ἐπὶ μικροῦ μέρους; ἐνὸς ἐπισκεπητοῦ. Ὁλόκληρον δὲ τὸν Γκίνο τὸ Βύρωνος κατὰ μεταφράσιν τῆς κ. Αἰκκατερίνης Δούσιου ἐπὶ μικροῦ μέρους εἰκόνας τῶν τοῦ Βύρωνος, οὐχὶ μετὰ βελτιωτικῶν συνήθων ca bi ne t-portrait.

Ὁ κ. Γ. Παπουλάς ὡς ψιλογράφος δὲν ἔχει βεβαίως τὸν ἐπαμιλλὸν τοῦ ἐν τῷ κόσμῳ. Δυστυχῶς πολλὴ μικρὰ ἐνθρονησεως ἐτυχῆν ἐνταῦθα, ἐάν δ' αἱ κυρία δὲν σπεύσωσι νὰ χρησιμοποιήσωσι τὴν δεξιότητά του, ὅθι ἀπέλη ἀποκομίζων τὰς χειρὶταις περὶ τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος τοῦ ἐντυπώσεως. Ὁ κ. Γ. Παπουλάς χαράττει ἐπὶ ἀντικειμένῳ χρυσοῦν, ἀργυρῶν ἢ μεταλλίνων μετὰ τῆς αὐτῆς λεπτότητος, μετ' ἧς καὶ γράφει. Ἐντοῦ δακτυλίου δύνανται νὰ χαρά-

Ἄρσει, πατέρα, εἶπεν ὁ νέος ὄχιωρ. Ἡ Λουκιανῆ θὰ γίνη σύζυγός μου! ἄλλως!...

Ὁ γέρον ἐμορμουμίριζε. Ὅλοι τὰ λέγουν αὐτὰ, καὶ ἐπει-τα... Ἄς μὴ γίνη πλέον λόγος διὰ αὐτὴν τὴν ἄνοσιαν. Ὁ δυστυχὴς Γωτιῆ εἰσώπησεν. Εἰς τοὺς ὀφθαλμοῦς τοῦ πατρὸς τοῦ διεγίγνωσκε παράδοξον εἶδος παραφροσύνης. Ἐσιῶπα σκεπτόμενος τὰς προαιεθῆεις τῆς Λουκιανῆς! εἶχε ἀρα δίκαιον!

Τὴν ἑσπέραν τῆς ἐπαύριον ὁ Βουρέϊλ ἐπέστρεφεν ἐκ Πα-ρισίων.

Λοιπὸν! εἶπεν ὁ υἱὸς του, ὅστις τὸν ἀνέμενον ἐπὶ τοῦ κα-τωφλοῦ τῆς θύρας.

Ὅχι, τόσα, ὅσα ἐνόμιζα. Μόλις ἐκατὸν πεντήκοντα χιλ. φρ!...

Ἀλλὰ πρέπει νὰ εἰσθε εὐτυχῆς, πατέρα.

Εὐτυχὴς! Εὐτυχὴς! ὑπετονθόρυσεν ὁ γέρον. Ἀλλ' ὁ ἀ-δελφός μου ἦτο φιλάργυρος εἰς βαθμὸν ἀπίθουτον. Δὲν εἶναι ὄθεν δυνατόν ἢ περιουσία αὐτοῦ νὰ περιορίζεται εἰς τὸ ἐλά-χιστον τοῦτο ποσό.

Πάτερ μου, εἶπεν ὁ νέος. Αἱ γθεσιναι περὶ Λουκιανῆς παρατηρήσεις με κατετάρραξαν. Γνωρίζετε ὅτι δὲν θὰ ὑπο-κύφω ποτὲ εἰς τὴν θέλησίν σας. Τὴν ἀγαπῶ τόσον, ὥστε ἀδυνατῶ νὰ ζῆσω ἄνευ αὐτῆς.

Καὶ ὅμως δὲν θὰ γίνη ποτὲ σύζυγός σου, καταλαμβά-νεις;

Οἱ δύο ἄνδρες ἀντήλλαξαν βλέμμα ἄγριον καὶ ἀπεχωρί-σθησαν ἄλλήλων χωρὶς νὰ προσθέσωσιν οὔτε λέξιν.

τε ανεξαρτήτως των απαιτήσεων του συρμού. Κομφόν, άπλου και με χάριν είναι πάντοτε ώρατον. — Κον Ι. Θ. Τ σ α γ γ α ρ ά δ α. 'Ελήφθη εύχαριστούμεν' ενεγράφη. — Κον Σ. Ρ. Ξ η ρ ο χ ω ρ ι ο ν. 'Εάν θέλητε τὸ Β'. έτος χρυσουδεδεμένον, έχετε αὐτὸ ἀντὶ δρ. 10. — Πενθούση. Γράφομεν σήμερα σχετικὸν άρθρον, χωρὶς βεβαίως νὰ ἀναφέρωμεν τι περὶ ὁμών. 'Η παρατήρησις αὕτη μὰς ἐφάνη παράδοξος. — Κον Γ. Π. Κ. Μ ι τ υ λ η ν η ν. Μετὰ τὴν λήψιν τῆς συνδρομῆς ἀποστέλλομεν τὸ ὑποσχεθὲν δῶρον. — Mlle C. C. Ρ ε ρ i s. Reponse par prochain courier. — Καν Μ. Π. Κ υ δ ω ν ι α ς. Περι κάλυμμα Β'. έτους ἀπεστάλη. Συνεμορφώθημεν ὀδιγίαις σας. Καν Π. Β. Κ. Κ υ π α ρ ι σ σ ι α ν. 'Αποδείξεις μετὰ εἰκόνων ἀποστέλλονται. — Καν Δ. Μ. Κ ε φ α λ λ η ν ι α ν. 'Αποταθῆτε πρὸς τὴν ἰδίαν κατευθεταν ὡς ἐξῆς: Καν Σπάρτην Καρασταμάτη ὑφαντουργὸν Π ε ι ρ α ι ᾶ. Νομίζω ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν ἀποστολὴν ὑφανμάτων εἰς τὰς ἐπαρχίας. Δι' ἡμᾶς τὸ τοιοῦτον ἀποδοίνει δυσκολώτατον.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Βούτυρον ἀναπληροῦν τὸ ἔλαιον ὀνίσκου (μουρουνόλαδον — Τὸ ἔλαιον τοῦ ὀνίσκου τὸ κοινῶς ψρόλαδον ἢ μουρουνόλαδον θεωρεῖται ὡς τὸ δυναμικώτερον φάρμακον τὸ συντελεῖ ἐν εἰς ἐνδυνάμωσιν ὀλοκλήρου τοῦ ἀνθρωπίνου ὄργανισμοῦ. Μεθ' ὅλας ἐν τούτοις τὰς πολυτίμους ιδιότητας του, ὑπάρχουσι παιδία, ὧν ὁ στόμαχος ἀδυνατεῖ νὰ δεχθῆ τὸ σωτήριον αὐτὸ ρευστόν. Τὸ ἱατρικὸν συμβούλιον τῶν Παρισίων ἀπέδεδίχθη θρεπτικὸν βούτυρον νέον φάρμακον, ὡς ἔχον πάσας τὰς ιδιότητας τοῦ μουρουνελαίου, πλὴν τῆς ἀηδοῦς ὁσμῆς καὶ τῆς στομαχικῆς διαταράξεως. Στοιχίζει δὲ πολὺ εὐθινοτέρου ἐκείνου. 'Ενταῦθα παραθέτομεν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μὰς τὴν ἐν λόγῳ συνταγήν. Βούτυρον νωπὸν 125 γραμ. (3 γραμ. ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 1 δρ.) Ἰοδιούχον ποτάσιον 5 ἐκαστὰ γραμμ. Βρωμιούχον ποτάσιον 20 ἐκαστὰ τοῦ γραμμ. Χλωριούχον σόδιον 2 γραμ. Ζυμόνουσι καλῶς πᾶντα ταῦτα μετὰ τοῦ βουτύρου καὶ ἀλοΐφουσι λεπτὸν τεμάχιον ἄρτου τρεῖς τῆς ἡμέρας. Διὰ παίδας ἔχοντα ραχητικὰς διαθέσεις τὸ φάρμακον τοῦτο θεωρεῖται συντελεστικώτερον παντὸς ἄλλου.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Πιζέλια. Μία ὀκτὼ πιζέλια, καθαρισμένα, ἐν τεμάχιον βουτύρου ὡς ἐν ὄν, καὶ ἐν ποτήριον ὕδατος. 'Αφοῦ καλῶς διαλυθῶσι καὶ βράσωσιν ὀλίγον, προσθέτετε ὀλίγον πετρώσελινον ψλοκομένον, ἄλας πέπερον καὶ βούτυρον, ὅσον καὶ τὸ πρῶτον, καὶ δέκα μικρὰ κρόμμουα. 'Αφήνετε νὰ βράσωσιν ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν, προσθέτετε ἐν κοχλιάριον ζαχαρέως, ἀφαιρεῖτε τὰ κρόμμουα καὶ σερβίρετε.

Τὴν ἐπαύριον τὰ ἐπιπλα τοῦ θανάτου μετηνέχθησαν εἰς τὸ κτῆμα Βουρέῦ, ἐχρησίμευσαν δὲ εἰς τὴν διασκευὴν καὶ ἐπίπλωσιν τῆς ἐξοχικῆς ἐπαυλεως τοῦ γέροντος Βουρέῦ. 'Απὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἢ μισανθρωπία αὐτοῦ μετεβλήθη εἰς ἀληθῆ ἀγριότητα.

Μία ἰδέα ἀπησχόλει διαρκῶς τὸν νοῦν τοῦ γέροντος: ὁ θησαυρὸς τοῦ ἀδελφοῦ του, ὅστις ἴσως θὰ ἦτο κεκρυμμένος ὑπὸ τὴν ραφὴν ἐπίπλου τινός· ἢ ἰδέα αὕτη μετεβλήθη εἰς μονομανίαν· τὰς νύκτας αὐτοῦ διήρχετο ἐρευνῶν ἀνὰ πᾶσαν τῶν ἐρμαρίων καὶ σκευῶν θήκην, ἀνὰ πᾶσαν τῶν ἐπίπλων πτυχὴν ἢν μετὰ προσοχῆς ἐξέεραπτε. 'Η πρῶτα εὑρισκεν αὐτὸν πάντοτε ἄγρυπνον, μὲ πρόσωπον ἠλλοιωμένον, ἐξᾶκολουθοῦντα τὰς ἐρεῦνας καὶ ἀναζητήσεις του.

Πρῶταν τινα οἱ ἐργάται ἀπῆλθον εἰς τὴν ἐν τῷ ἀγρῷ προωὴν ἐργασίαν των, χωρὶς νὰ ἴδωσι τὸν κύριόν των ὡς συνήθως συνέβαιεν αὐτοῖς. 'Η Κλαυδίνη ἦτο μόνη ἐν τῇ ἐπαύλει. 'Ο ἥλιος εἶχεν ἤδη ὑψωθῆ ὀρκούτως ὑπὲρ τὸν ὄριζοντα καὶ οὐδαμοῦ ὁ γέρον κτηματίας ἐφαίνετο. 'Η Κλαυδίνη ἤρξατο νὰ ἀνησυχῆ. 'Εκτύπησεν ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ ὑπνοδωματίου, πλὴν οὐδεμία φωνή. 'Εκπεπληγμένη καὶ ἐντρομος ἔλαβε κινητὴν κλίμακα ἐστῆριζεν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ αὐλῇ παρθύρου, ἀνῆλθεν ἐπ' αὐτῆς, προσκολήσασα δὲ τὸ πρόσωπον ἐπὶ τῶν ὕλων προσεπάθει νὰ διακρίνη τι διὰ μέσου τῶν ἐκ μουσελίνης λεπτῶν παραπετασμάτων.

Αἶφνης φωνὴ τρόμου διέφυγε τοῦ στήθους τῆς. Διέκρινε τὸν Βουρέῖ ἐξηπλωμένον κατὰ γῆς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δωματίου καὶ ἀκίνητον. Βεβαίως ἀπέθανεν, διενόθη ἢ νεάνις. 'Ενῶ δὲ

ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΜΩΔΟΥΙ

Τὸ ὠραιότατον τοῦτο καὶ ἠθικώτατον μυθιστόρημα, τὸ δημοσιεύθη ἐν ἐπιφυλλίδι τῆς 'Εφημερίδος τῶν Κυριῶν, κατὰ τὸ παρελθὸν έτος ἐξεδόθη ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ καὶ τιμᾶται ἀντὶ δύο μόνον δρ. προπληρωτέον ἐν 'Ελλάδι καὶ δύο γρ. φρ. ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Εἶναι κάλλιστον ἀνάγνωσμα διὰ πᾶσαν κυρίαν ἢ δεσποινίδα καὶ ὠραιότατον στόλισμα διὰ πᾶσαν γυναικίαν βιβλιοθήκην.

Σώματα χρυσουδεδεμένα τοῦ Α'. καὶ Β'. έτους πωλοῦνται εἰς τὸ γραφεῖον μὰς καὶ παρ' ἄπαι τοῖς ἀντιπροσώποις μὰς. 'Ο ἀγοράζων καὶ τοὺς δύο τόμους Α'. καὶ Β'. έτους λαμβάνει αὐτοὺς, μόνον ἀντὶ 18 δρ. ὁ μόνον τὸν ἕτερον ἀντὶ δρ. 10' ἐν τῷ ἐσωτερικῷ.

'Εν τῷ ἐξωτερικῷ: οἱ δύο τόμοι ἀντὶ 20 γρ. φρ. ὁ ἕτερος μόνον τούτων ἀντὶ 12 φρ. γρ.

Εἰδοποιούνται αἱ κ. κ. συνδρομηταὶ ἡμῶν ὅτι παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς καθυστερήσεως φύλλων γίνονται δεκταὶ ἐντὸς 8 ἡμερῶν. Μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην πᾶσα παρατήρησις εἶναι ἀπαράδεκτος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Τὸ ἀρχαιότατον τῶν ἐν 'Ελλάδι ἡμερησίων φύλλων ἰδρύθη τὸ 1875 καὶ ἐκδίδεται εἰς μέγα σχῆμα

Διευθυντής: ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Ν. ΡΟΥΚΗΣ

Γραφεῖα ἰδὸς Σοφοκλέου, ἀρ. 1

Τιμὴ συνδρομῆς προπληρωτέα. — 'Αθηνῶν δι' ἐν έτος δρ. 30.

'Επαρχιῶν δι' ἐν έτος δρ. 35. 'Εξωτερικοῦ δι' ἐν έτος φρ. γρ. 45

Τῇ προσθήκῃ δρ. 5 διὰ τὰς 'Επαρχίας καὶ φρ. γρ. 5 διὰ τὸ ἐξωτερικὸν συναποστέλλεται ὁ Ρωμηὸς τοῦ Σουρῆ.

'Η 'Εφημερίς περιέχει: ἰδιαιτέρας τηλεγραφικὰς καὶ ταχυδρομικὰς ἀνταποκρίσεις ἐξ Ἐδρώπης καὶ ἐκ τῶν 'Επαρχιῶν. — 'Αρθρα ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῆς ἡμέρας. — Εἰδήσεις ἀσφαλισταίας. — 'Επιστημονικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ. — Βιβλιογραφίας. — Χρηματιστικὰ. Παντοειδῆς πληροφορίας Καὶ ὡς ἐπιφυλλίδας δύο ἐκ κλεικτῶ Μυθιστορημάτων.

'Αντὶ μιᾶς καὶ μόνης δραχμῆς προμηθευθετε ἐν τῷ καταστήματι τῶν κ. κ. Μαγκιώρου καὶ Θεοδορακάκη κομψότατον καὶ τελειότατον μηχανήμα διὰ τὴν βοστρεύωσιν τῆς κόμης.

ἠτοιμάζετο νὰ κατέλθῃ διέκρινεν αἶφνης τὸ σῶμα τοῦ Βουρέῦ κινούμενον. Καὶ ὄντως ὁ γέρον ἀφυπνίσθη, ἠγέρθη, ἤρξατο τανύων χειρας καὶ πόδας, μὲ ὕφος ἀνθρώπου μὴ ἔχοντος συνείδησιν τῆς καταστάσεως του. Αἶφνης θέαμα παράδοξον καὶ ὄλως ἀπροσδόκητον ἀρχεται ἐκτυλισσόμενον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς. 'Ακριβῶς ἐν τῇ θέσει, ἢν ὁ γέρον ἀφῆκε σωρεῖαι χρυσοῦ καὶ χαρτονομισμάτων ἦσαν ἐσπαρμέναι, ὁ δὲ Βουρέῦ μὲ βλέμμα ἄπληστον καὶ ἄγριον θαυμάζει τὸ χρηματικὸν ἐκεῖνο ποσόν, ἀπὸ στιγμῆς δ' εἰς στιγμὴν ἐπὶ τοσοῦτον φαίνεται ἐξαπτόμενος, ὥστε ἀρχεται τέλος χειρονομῶν, μονολογῶν καὶ χορευῶν περὶ τὸν θησαυρὸν του.

Θὰ εἶρε τὸν ζητούμενον θησαυρὸν, διενόθη ἢ νεάνις καὶ ἐκ τῆς μεγάλης χαρᾶς του παρερρόνησε. "Ας φύγω, εἶπεν ὀμιλοῦσα χαμηλόνως, διότι ἐὰν ἀνακαλύψῃ ὅτι τὸν κατασκοπεύω θὰ μὲ φονεύσῃ. Καὶ ἢ κόρη κατέρχεται μεθ' ὀρμῆς, ἀπομακρύνει τὴν κλίμακα καὶ ἐπιιδίδεται εἰς τὸ ἔργον τῆς, ἀλλὰ μετὰ τῆς ἀνησυχίας ἐκείνης, ἢν φυσικώτατα παρήγαγον αἱ προῖναι αὐτῆς ἀνακαλύψεις.

Περὶ τὴν ἐνδεκάτην οἱ ἐργάται ἐπιστρέφουσιν ἐκ τοῦ ἀγροῦ, ὅτε καὶ ἢ θύρα τοῦ δωματίου τοῦ οἰκοδεσπότη ἀνοίγεται καὶ οὗτος παρὰ πᾶσαν τῆς Κλαυδίνης προσδοκίαν ἐπιφαίνεται ἡσυχος, μὲ ὕφος ὅμως ὑποπτον ἀτενίζων αὐτήν. 'Αφοῦ δὲ ἐν σπουδῇ ἐπρογευματίσεν, ἐπανεκλείσθη καὶ πάλιν ἐν τῷ δωματίῳ του, ὅπόθεν δὲν ἐξῆλθε μέχρι τῆς ἐσπέρας.

(ἀκολουθεῖ.)